

Η προσευχή καθαρίζει την ψυχή...

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Επειδή τέτοιος είναι ο Κύριος μας, σ' αυτόν ας καταφεύγουμε πάντοτε και αυτόν μόνο ας προσκαλούμε για βοήθo και θα τον βρούμε έτοιμο να μας σώσει. Διότι αν αυτοί που έπεσαν σε ναυάγιο και στηρίζονται σε μία σανίδα, φωνάζουν γρήγορα εκείνους που βρίσκονται μακριά για να τους πείσουν να δείξουν φιλανθρωπία, αν και δεν έχουν τίποτε κοινό μεταξύ τους, αλλά αναγνωρίζονται μόνο από την συμφορά, πολύ περισσότερο Αυτός που είναι φιλάνθρωπος και έχει από τη φύση του την αγαθότητα, θα ελευθερώσει εκείνους που αντιμετωπίζουν συμφορές, εάν μόνο θελήσουν να καταφύγουν σ' αυτόν και να τον επικαλεσθούν με ευθύτητα αφήνοντας τις ανθρώπινες ελπίδες. Όταν λοιπόν πέσεις σε κάποιο απροσδόκητο κακό μην απελπιστείς, αλλά αμέσως ύψωσε το φρόνημά σου και κατάφυγε στο ακύμαντο λιμάνι και τον απόρθητο πύργο, τη βοήθεια του Θεού.

Πόλεμος επικρατεί στον κόσμο, μάχη είναι οι καθημερινές υποθέσεις, τρικυμία και χειμώνας. Χρειαζόμαστε λοιπόν όπλα· και μεγάλο όπλο είναι η προσευχή... διότι πολλοί είναι οι καθημερινοί σκόπελοι και πολλές φορές το σκάφος προσκρούει και καταποντίζεται. Γι' αυτό έχουμε ανάγκη από προσευχή, και μάλιστα πρωινή και νυκτερινή.

Οτιδήποτε κι αν πρόκειται να κάνουμε, να ασχοληθούμε με κάποια εργασία ή να ξεκινήσουμε για κάποιο ταξίδι, ας προσφέρουμε προηγουμένως στο Κύριο τη θυσία της προσευχής· και αφού Τον καλέσουμε σε βοήθεια, έτσι ας καταπιαστούμε με αυτά.

«Το πρωί θα ακούσεις τη φωνή μου» λέγει (Ψαλμ. 5, 4). Βλέπεις προθυμία και κατάνυξη ψυχής; Από την αρχή της ημέρας προσέφερε τις πρώτες στιγμές στο Θεό. Διότι λέγει ο Σολομών «να προλαβαίνουμε τον ήλιο στην ευχαριστία σου και πριν από την ανατολή του ηλίου να συνομιλούμε μαζί σου» (Σοφ. Σολ. 17, 28). Και συ, αν επρόκειτο για κάποιο βασιλιά δεν θα ανεχόσουν να προλάβει κατώτερος σου

να τον προσκυνήσει πριν από σένα, ενώ τώρα που τον προσκυνεί ο ήλιος κοιμάσαι και αφήνεις την κτίση να σου πάρει τα πρωτεία και δεν την προλαβαίνεις, αφού έγινε όλη για σένα, ούτε του αποδίδεις τις ευχαριστίες, αλλά καθώς σηκώνεσαι πλένεις το πρόσωπο και τα χέρια σου και παραβλέπεις τη ψυχή αφήνοντάς την ακάθαρτη; Δεν γνωρίζεις ότι όπως το σώμα καθαρίζεται με το νερό, έτσι και η ψυχή με την προσευχή; Πλύνε λοιπόν πριν από το σώμα τη ψυχή. Έχει πάνω της προσκολλημένες πολλές ακαθαρσίες- αυτές ας τις απομακρύνουμε με τις δεήσεις. Διότι αν έτσι περιτειχίσουμε το στόμα, θα βάλουμε καλό θεμέλιο για τις καθημερινές μας πράξεις.

Αυτός που πρόκειται να προσευχηθεί, δεν τολμά να πει τίποτε ανάρμοστο, ούτε την ώρα του φαγητού· και αν πει, το μετανιώνει γρήγορα. Γι' αυτό πρέπει να ευχαριστούμε το Θεό και αρχίζοντας και τελειώνοντας το φαγητό.

Όσο για τα παιδιά, ένας αποτελεσματικός τρόπος που βοηθά τους νέους στο να διατηρήσουν την αγνότητά τους είναι να μαθαίνουν να προσεύχονται με πολύ ενδιαφέρον και κατάνυξη. Και μη μου πεις ότι το παιδί δεν θα μπορέσει ποτέ να δεχτεί κάτι τέτοιο· υπάρχει ένας λόγος παραπάνω να το δεχτεί, το ότι έχει καθαρό νου και εγρήγορση· επειδή είναι πολλά τα παρόμοια παραδείγματα στους παλαιούς, όπως του Δανιήλ, όπως του Ιωσήφ... Μη μου πεις ότι ο Ιωσήφ ήταν δεκαεπτά χρόνων, αλλά πριν από αυτό σκέψου από πότε είχε κατακτήσει την καρδιά του πατέρα του, περισσότερο από τα μεγαλύτερα αδέρφια του.

Και ο Ιακώβ δεν ήταν νεώτερος; Ο Ιερεμίας, ο Δανιήλ δεν ήταν δώδεκα χρόνων; Και ο Σολομών δεν ήταν επίσης δώδεκα χρόνων, όταν έκανε εκείνη τη θαυμαστή προσευχή; Και ο Σαμουήλ δεν δίδασκε τον δάσκαλό του, ενώ ήταν νέος; Ωστε να μην απογοητευόμαστε· αν κάποιος είναι νεώτερος στη ψυχή, τότε μόνον δεν τα δέχεται αυτά, όχι όταν είναι νεώτερος στην ηλικία. Ας εκπαιδεύεται λοιπόν το παιδί να προσεύχεται με πολλή κατάνυξη και να πηγαίνει, όσο είναι δυνατόν, στις αγρυπνίες. Επειδή αυτός που νηστεύει και προσεύχεται ενισχύεται πολύ στον αγώνα του για την αγνότητα.

Με πολλή ακρίβεια πρώτα από όλα να διώχνετε μακριά από τα παιδιά σας ό,τι έχει σχέση με ανηθικότητα. Γιατί το μεγαλύτερο κακό στις ψυχές των νέων το προκαλεί ο έρωτας. Και μάλιστα, πριν να γευτεί με την πείρα την ανηθικότητα, δίδαξε το παιδί σου να προσέχει, να γρηγορεί, να αγρυπνεί στις προσευχές και πριν από κάθε λόγο και έργο να σφραγίζεται με το σημείο του σταυρού.

Ο Ιώβ προσέφερε θυσίες για τα παιδιά του και έτσι τους ελευθέρωνε από τα αμαρτήματά τους· έλεγε: «Μήπως σκέφθηκαν κάτι κακό μέσα τους...» Έτσι φροντίζει κανείς για τα παιδιά του. Δεν είπε, όπως οι περισσότεροι, θα τους αφήσω κληρονομιά· δεν είπε θα τους δώσω δόξα ή θα φροντίσω με χρήματα να έλθουν στην εξουσία· δεν είπε, θα τους αγοράσω χωράφια, αλλά τί; «μήπως σκέφτηκαν κακά εναντίον του Θεού;» (Ιώβ 1, 5). Διότι ποιό είναι το όφελος από εκείνα; Κανένα, αφού μένουν όλα εδώ. Θα εξιλεώσω, λέγει, γι' αυτούς τον βασιλιά των όλων, οπότε δεν θα τους λείπει τίποτε.

Έχω την αξίωση, αν και βρίσκεσθε μακριά, να μου παρέχετε τη συμμαχία των δυνατών προσευχών σας· γιατί αυτή η βοήθεια ούτε μαραίνεται με τον χρόνο, ούτε εμποδίζεται από την απόσταση, αλλά όπου και να διαμένει κάποιος που έχει παρρησία στο Θεό, όπως και σεις, μπορεί να βοηθά πάρα πολύ κι αυτούς που είναι μακριά.

Αυτοί που είναι ταπεινοί και ευθείς σαν τα παιδιά, εκείνοι κατ' εξοχήν μπορούν να παρακαλούν το Θεό για τους υπευθύνους και ένοχους.

Λέγεται μεν ότι «η δέηση του δικαίου, έχει μεγάλη δύναμη» αλλά «και αποτελεσματικότητα» (Ιακ. 5, 16), δηλαδή όταν βοηθείται από την μετάνοια και την επιστροφή στη σωστή ζωή εκείνων για τους οποίους γίνεται. Σε εκείνους όμως των οποίων ο τρόπος είναι αμετανόητος και αδιόρθωτος, πώς μπορεί να συμπαρασταθεί, αφού οι ίδιοι τη (δέηση δικαίου) εμποδίζουν με τα έργα τους; Όταν δηλαδή συνεισφέρουμε ό,τι εξαρτάται από μας, τότε και η πρεσβεία των δικαίων μας ωφελεί πάρα πολύ.

Από το βιβλίο «Ο κόσμος της Προσευχής»

Εκδόσεις «Κάλαμος»

Πηγή: pentapostagma.gr